

Ismerjük fel Őt

a fájdalomban

„Maradj velünk,
mert esteledik”

(Lk 24,29)

Ki ne szeretne találkozni valakivel, aki mélyen megérti és a nehéz helyzetekben sem hagyja el?

Jézus halála után a tanítványok szomorúak és bátortalanok voltak, de az Emmausz felé vezető úton találtak valakivel, aki újra lángra gyújtotta a szívükben a reményt.

WORK
IN PROGRESS

Miközben együtt étkeztek fölismerték őt: Jézus az, aki meghalt, de feltámadt és most közöttük van.

A két ember rögtön megváltoztatta a tervét: visszatértek Jeruzsálembe, hogy fölkeressék a többi tanítványt, és elmondják nekik a nagy hírt.

Lehet, hogy mi is csalódottak vagyunk és elveszítjük a bátorságot az igazságtalanságok és a rossz láttán, mely a világban van.

Jézus elkísér bennünket az úton tudja jól, mit érzünk, hiszen ő is hozzánk hasonlóan megtapasztalta a fájdalom sötétségét.

Törekedjünk tehát felismerni Jézust minden fájdalomban és szeressünk konkrét tettekkel, hogy másoknak is megmutassuk, Isten szeretete legyőz minden sötétséget.

Adaptáció: Gen3 Központ az olaszországi Mattia közreműködésével (16 éves).

Mindaz, ami fáj ...

Jézus is átélte ezt a fájdalmat!

A magányosság, amit érzek,
amikor a társaim elutasítanak,
ez mind „elhagyottság”.

Igen, amikor a kereszten volt és
mások kinevették, Jézus egyedül
érezte magát és elhagyottnak,
még az Atyától is.

Ide a fájdalmakat írom le, amit átélek...

...ide pedig, azt, hogy Jézus mikor érezhette azt, amit én.